

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

HOTĂRÂRE
În numele legii

cu privire la cererea de chemare în judecată depusă de

Cristina GLADCOV

împotriva

Consiliului Superior al Magistraturii,
terți Parfeni Oxana și Eremciuc Ghenadie, cu privire la anularea actelor
administrative

(Dosarul nr. 3d-7/24
NR. PIGD 2-24008062-01-3d-18012024)

Lipsa temeiurilor de anulare a actului administrativ.

24 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Gladcov,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Gheorghe Stratulat, *Președinte,*

Alexandru Negru,

Ion Munteanu, *judecători,*

Cu participarea:

grefierului, Sergiu Sîrbu:

reprezentantului Consiliului Superior al Magistraturii, Olesia Ciobanu

ÎN FAPT

I. Poziția reclamantei

1. La 18 ianuarie 2024, Cristina Gladcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea [Hotărârii nr. 142/8 din 2 mai 2023](#) și a [Hotărârii nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023](#), emise de Consiliul Superior al Magistraturii, ca fiind acte administrative defavorabile reclamantei.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la data de 12 decembrie 2023, a contestat la Curtea Supremă de Justiție Decizia Comisiei de evaluare nr. 1 de reevaluare din 4 decembrie 2023, prin care s-a constatat că nu corespunde criteriilor de integritate, cauza fiind repartizată unui complet format din judecătorii Oxana Parfeni, Boris Talpă și Aliona Donos, transferați temporar în baza hotărârilor contestate.

3. A menționat că, în cadrul examinării cauzei respective, judecătorul Ion Malanciuc, transferat temporar, și-a declarat abținere, aceasta fiind admisă, iar ulterior același judecător a examinat cererea de recuzare a unui alt judecător din complet, fapt ce, în opinia sa, ridică probleme privind imparțialitatea și legalitatea compunerii instanței.

4. În continuare, reclamanta a invocat că, prin Legea nr. 65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, legiuitorul a prevăzut posibilitatea transferului temporar al judecătorilor doar în condiții strict determinate, respectiv până la ocuparea a cel puțin 11 posturi de judecător la Curtea Supremă de Justiție.

5. Potrivit susținerilor reclamantei, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/8 din 2 mai 2023 s-a dispus transferul temporar al mai multor judecători, inclusiv Oxana Parfeni, Boris Talpă și Aliona Donos, precum și alți

judecători, între care și Ghenadie Eremciuc, fiind stabilite criteriile suplimentare de eligibilitate și un termen de 6 luni, care nu ar fi prevăzut de lege.

6. Reclamanta a arătat că, ulterior, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023, a fost prelungit termenul transferului temporar al judecătorilor respectivi până la ocuparea a cel puțin 11 posturi vacante, fără organizarea unui nou concurs și fără verificarea condițiilor de eligibilitate.

7. În opinia reclamantei, aceste hotărâri contravin prevederilor legale, întrucât instituie un mecanism de transfer temporar neprevăzut de lege, eludând procedura legală de numire a judecătorilor și condițiile constituționale privind compunerea instanțelor judecătorești. Totodată, Hotărârea nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 constituie un act administrativ defavorabil reclamantei, întrucât, la momentul în care aceasta a devenit parte în proces, cauza sa a fost repartizată unui complet de judecată compus din judecători transferați temporar în baza acestei hotărâri, afectând astfel situația sa juridică.

8. Reclamanta a susținut că, prin efectele acestor acte administrative, a fost încălcat dreptul său de acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât cauza sa este examinată de un complet de judecată care nu ar fi constituit în mod legal.

9. De asemenea, reclamanta a invocat lipsa de previzibilitate a normei prevăzute la art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, în special prin utilizarea noțiunii de „temporar”, fără stabilirea clară a duratei acesteia, apreciind că aceasta a fost interpretată și aplicată în mod arbitrar de către Consiliul Superior al Magistraturii.

10. În același context, reclamanta a arătat că norma respectivă nu constituie o veritabilă excepție, ci modifică în fapt cadrul legal existent privind statutul judecătorului, fiind adoptată cu încălcarea regulilor de tehnică legislativă și fără o analiză adecvată a impactului.

11. Reclamanta a mai susținut că, prin aceste hotărâri, s-a creat un precedent de transferare ilegală a judecătorilor, ceea ce ar conduce la existența unui „tribunal neconstituit potrivit legii”, afectând legalitatea întregului proces în care este parte.

II. Poziția pârâtului

12. Prin referința depusă la 6 martie 2024, Consiliul Superior al Magistraturii a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii sau, după caz, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

13. În susținerea poziției sale, Consiliul a invocat că reclamanta nu a demonstrat existența unui drept subiectiv vătămat prin hotărârile contestate, în sensul art. 17 din Codul administrativ, menționând că simpla invocare a unor pretinse încălcări nu este suficientă pentru a justifica admisibilitatea acțiunii.

14. Totodată, Consiliul a arătat că, în măsura în care reclamanta avea obiecții cu privire la compunerea completului de judecată în cauza în care este parte, aceasta dispunea de mijloace procesuale specifice, inclusiv formularea cererilor de recuzare.

15. Pe fondul cauzei, Consiliul Superior al Magistraturii a susținut că hotărârile nr. 142/8 din 2 mai 2023 și nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 au fost adoptate în strictă conformitate cu cadrul legal aplicabil, în special în temeiul art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, care permite transferul temporar al judecătorilor în situația în care funcționarea Curții Supreme de Justiție este grav afectată.

16. În acest sens, a invocat că, urmare a demisiei unui număr semnificativ de judecători ai Curții Supreme de Justiție, a apărut un deficit major de personal, ceea ce a impus adoptarea unor măsuri urgente pentru asigurarea funcționalității instanței supreme și examinarea cauzelor într-un termen rezonabil.

17. Pârâtul a arătat că transferul temporar al judecătorilor a fost realizat în urma unui concurs, cu respectarea criteriilor de eligibilitate prevăzute de lege, inclusiv experiența profesională, reputația ireproșabilă și absența sancțiunilor disciplinare recente.

18. De asemenea, s-a menționat că prelungirea termenului transferului temporar a fost determinată de menținerea deficitului de judecători la Curtea Supremă de Justiție și de necesitatea asigurării continuității activității acesteia.

19. Consiliul Superior al Magistraturii a subliniat că judecătorii transferați temporar au statut deplin de judecător și exercită atribuțiile în conformitate cu Constituția și legislația în vigoare, neexistând temeiuri pentru a considera că participarea acestora ar afecta legalitatea completului de judecată sau imparțialitatea instanței.

20. În opinia Consiliului, argumentele reclamantei sunt bazate pe o interpretare eronată a normelor legale și nu justifică anularea actelor administrative contestate, acestea fiind adoptate în limitele competențelor legale și în scopul asigurării bunei funcționări a sistemului judecătoresc.

III. Poziția părților în ședință publică.

21. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Consiliului Superior al Magistraturii, Olesia Ciobanu, a susținut poziția expusă în referință, solicitând declararea inadmisibilității acțiunii sau, după caz, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

22. Reclamanta Cristina Gladcov nu s-a prezentat în ședința de judecată, deși a fost legal citată, și nu a comunicat instanței motivele neprezentării. Instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantei, în temeiul dispozițiilor legale aplicabile.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

23. Art. 5 din Codul administrativ:

„Activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.”

24. Art. 6 alin. (1) din Codul administrativ:

„Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.”

25. Art. 10 alin. (1) din Codul administrativ:

„Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.”

26. Art. 17 din Codul administrativ:

„Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.”

27. Art. 20 din codul administrativ:

„Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.”

28. Art. 39 din Codul administrativ:

„Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.”

29. Art. 163 lit. c) din Codul administrativ:

„Procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată. ”

30. Art.189 alin. (1) din Codul administrativ:

„Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.”

31. Art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție soluționează în primă instanță, prin hotărâri irevocabile, acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii și ale Consiliului Superior al Procurorilor.”

32. Art. 208 alin. (1) din Codul administrativ:

„Până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.”

33. Art. 209 alin. (1) din Codul administrativ:

„Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

- a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;
- b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.”

34. Art. 218 din Codul administrativ:

„Examinarea și soluționarea în fond a acțiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepții:

a) examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în ședință publică, iar în cazuri de excepție stabilite de lege – în ședință închisă. Participanții la proces se citează; în citație se comunică locul, data și ora ședinței. Dacă participanții la proces convin de comun acord, examinarea și soluționarea acțiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă;

b) instanța de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acțiunii în contencios administrativ, numai dacă participanții la proces justifică și probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanță;

c) participanții la proces care s-au prezentat cel puțin o dată în ședința de judecată pe parcursul examinării acțiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acțiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citației pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară;

d) neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică soluționarea acțiunii în contencios administrativ.”

35. Art. 219 din Codul administrativ:

„Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.”

36. Art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ:

„Examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a)–e).”

37. Art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65 din 30 martie 2023 privind evaluarea externă a judecătorilor și a candidaților la funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție:

„În cazul în care buna funcționare a Curții Supreme de Justiție este grav afectată din cauza numărului de posturi vacante, Consiliul Superior al Magistraturii poate transfera, cu titlu temporar, prin derogare de la prevederile Legii nr.544/1995 cu privire la statutul judecătorului, din instanțele de nivel inferior judecători care corespund criteriilor legale de ocupare a funcției de judecător al Curții Supreme de Justiție. Transferul temporar va fi încetat la ocuparea a cel puțin 11 dintre posturile de judecător al Curții Supreme de Justiție, iar judecătorii temporar transferați revin în funcțiile deținute înaintea transferului. Pe perioada transferului, judecătorii transferați primesc salariul judecătorului Curții Supreme de Justiție, raportat la vechimea în muncă respectivă.”

38. Art.115 alin. (1), alin. (4) din Constituție:

„Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sunt stabilite prin lege organică.”

39. Art.116 alin. (1), alin. (2), alin. (5) din Constituție:

„Judecătorii instanțelor judecătorești sunt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

Judecătorii instanțelor judecătorești se numesc în funcție, în condițiile legii, până la atingerea plafonului de vârstă, de către Președintele Republicii Moldova, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii. Președintele Republicii Moldova poate respinge o singură dată candidatura propusă de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Deciziile privind numirea judecătorilor și cariera acestora trebuie să fie adoptate în baza unor criterii obiective, bazate pe merit, și a unei proceduri transparente, în condițiile legii. Promovarea sau transferul judecătorilor se face doar cu acordul acestora.”

40. Art. 4 alin. (1), lit. a¹) din Legea nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii:

„Întru exercitarea funcțiilor sale, Consiliul Superior al Magistraturii are următoarele competențe referitoare la cariera judecătorilor: transferă judecătorii la o instanță de același nivel sau la o instanță inferioară, eliberează din funcție judecătorii, numește și eliberează din funcție președinții sau vicepreședinții de instanță.”

41. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 100 din 10 august 2023, examinând constituționalitatea art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, Curtea a reținut că independența judecătorilor este garantată indiferent de nivelul instanței, iar măsurile ce țin de cariera judecătorilor, inclusiv transferul temporar, trebuie adoptate în baza unor criterii obiective, într-o procedură transparentă și cu acordul judecătorilor.

42. Totodată, Curtea Constituțională a constatat că aceste dispoziții nu contravin, în mod abstract, prevederilor art. 116 alin. (5) din Constituție, nefiind demonstrată o încălcare a standardelor constituționale privind cariera judecătorilor.

ADMISIBILITATEA ACȚIUNII

43. Examinând admisibilitatea acțiunii, instanța reține că, potrivit art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ. Totodată, în sensul art. 17 din același cod, drept vătămat este orice drept sau libertate recunoscută de lege căreia i se aduce atingere printr-un act administrativ. În acest context, instanța reține că procedura contenciosului administrativ are un caracter subiectiv, fiind inadmisibilă promovarea unei acțiuni în interes general (*actio popularis*), fără invocarea unui drept propriu pretins vătămat.

44. În speță, reclamanta a invocat că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii contestate i-ar putea afecta dreptul la un proces echitabil, întrucât cauza în care este parte a fost repartizată unui complet de judecată compus din judecători transferați temporar în temeiul acestor acte, ceea ce, în opinia sa, ar afecta legalitatea compunerii instanței.

45. Instanța constată că, deși actele administrative contestate nu sunt adresate în mod direct reclamantei, acestea produc efecte juridice în cauza în care aceasta are calitatea de parte, fiind susceptibile de a influența situația sa juridică. În acest sens, ingerința invocată nu are un caracter abstract sau ipotetic, ci derivă din aplicarea concretă a actelor contestate în procedura jurisdicțională în care reclamanta este implicată.

46. În aceste condiții, instanța apreciază că reclamanta a invocat, în mod suficient și plauzibil, existența unui drept pretins vătămat, ceea ce permite examinarea acțiunii în fond, fără a prejudeca temeinicia acestor susțineri.

47. În ceea ce privește respectarea termenului de înaintare a acțiunii, instanța reține că, potrivit art. 209 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea în contestare se înaintează în termen de 30 de zile de la data comunicării sau notificării actului administrativ.

48. În speță, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/8 din 2 mai 2023 și Hotărârea nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 nu sunt acte administrative adresate reclamantei și nu au fost comunicate acesteia, motiv pentru care termenul de contestare nu poate fi calculat de la data adoptării sau publicării acestora.

49. Instanța reține, totodată, că acțiunea a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 209 alin. (1) din Codul administrativ. Deși Hotărârea nr. 142/8 din 2 mai 2023 a fost publicată pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii anterior datei depunerii acțiunii, reclamanta a dobândit calitatea de parte în cauza pe rolul Curții Supreme de Justiție la data de 12 decembrie 2023, dată la care actele

administrative contestate i-au produs efecte juridice concrete și defavorabile, prin repartizarea cauzei unui complet compus din judecători transferați temporar. Prin urmare, termenul de 30 de zile curge, față de reclamantă, de la data la care aceasta a fost direct afectată de efectele hotărârilor contestate, acțiunea depusă la 18 ianuarie 2024 fiind înaintată în termen legal.

50. Din materialele cauzei rezultă că ingerința invocată de reclamantă derivă din repartizarea cauzei unui complet de judecată compus din judecători transferați temporar. În aceste condiții, termenul de contestare urmează a fi calculat de la momentul la care reclamanta a luat cunoștință sau trebuia, în mod rezonabil, să ia cunoștință de aplicarea actelor contestate în cauza în care aceasta are calitatea de parte.

51. Or, din materialele cauzei nu rezultă că reclamanta ar fi depășit termenul legal de contestare raportat la acest moment, astfel încât instanța constată respectarea cerințelor prevăzute de art. 209 din Codul administrativ.

52. În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție este competentă să examineze în primă instanță acțiunile în contencios administrativ privind contestarea hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii.

53. Totodată, potrivit art. 163 lit. c) din Codul administrativ, procedura prealabilă nu este obligatorie în cazul în care legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată, situație aplicabilă în prezenta cauză.

54. Având în vedere cele expuse, instanța constată că sunt întrunite condițiile de admisibilitate ale acțiunii, sub aspectul existenței unui drept pretins vătămat, al respectării termenului legal de contestare, precum și al competenței instanței, motiv pentru care acțiunea urmează a fi examinată în fond.

CIRCUMSTANȚELE DE FAPT CONSTATATE DE INSTANȚA DE JUDECATĂ

55. Din materialele dosarului, Completul de judecată reține că, în urma demisiei unui număr semnificativ de judecători ai Curții Supreme de Justiție, această instanță s-a confruntat cu un deficit major de personal.

56. În acest context, în temeiul art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, Consiliul Superior al Magistraturii a adoptat Hotărârea nr. 142/8 din 2 mai 2023, prin care a dispus transferul temporar, pentru o perioadă de 6 luni, al mai multor judecători din instanțele de nivel inferior în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție, inclusiv Oxana Parfeni, Boris Talpă, Aliona Donos și Ghenadie Eremciuc.

57. Ulterior, prin Hotărârea nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a prelungit termenul transferului temporar al acestor judecători, în vederea asigurării continuității activității instanței supreme.

58. Instanța mai reține că reclamanta Cristina Gladcov a devenit parte într-o cauză aflată pe rolul Curții Supreme de Justiție, aceasta fiind repartizată unui

complet de judecată compus din judecători transferați temporar în temeiul hotărârilor contestate.

APRECIEREA INSTANȚEI

59. Analizând pretențiile reclamantei în raport cu circumstanțele cauzei, normele legale aplicabile și standardele constituționale relevante, precum și considerentele reținute de Curtea Supremă de Justiție în dosarul nr. 3d-21/23 (Igor Dodon împotriva Consiliului Superior al Magistraturii), instanța reține următoarele.

60. În ceea ce privește temeiul legal al transferului temporar al judecătorilor și îndeplinirea condiției de activare a acestui mecanism, instanța constată că măsura transferului temporar al judecătorilor la Curtea Supremă de Justiție este expres prevăzută de art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, instituită ca mecanism excepțional destinat asigurării funcționalității instanței supreme în situații de criză instituțională. Norma permite intervenția Consiliului Superior al Magistraturii atunci când „*buna funcționare a Curții Supreme de Justiție este grav afectată din cauza numărului de posturi vacante*”.

61. Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 23/2, 24/2, 25/2, 26/2, 27/2, 28/2, 29/2, 30/2, 31/2, 32/2, 33/2, 34/2, 35/2, 36/2, 37/2, 57/2 din 14 februarie 2023 și nr. 66/3, 68/3, 69/3, 78/3 din 23 februarie 2023, au fost acceptate cererile de demisie ale 20 de judecători ai Curții Supreme de Justiție, rămânând în funcție doar 5 judecători din cele 33 de posturi atribuite instanței supreme, cu un stoc de aproximativ 2000 de dosare pendinte la momentul emiterii hotărârii contestate. Aceasta reprezintă tocmai situația de criză instituțională pe care art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023 este destinat să o remedieze, condiția de activare a mecanismului excepțional fiind îndeplinită.

62. Sub aspectul procedurii concursului și al criteriilor de eligibilitate aplicate, instanța reține că, prin Hotărârea nr. 120/6 din 10 aprilie 2023, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a anunțat concurs public pentru suplinirea, prin transfer temporar, a 12 posturi vacante, stabilind un termen de 10 zile pentru depunerea cererilor, condiții de eligibilitate clare și procedura de selecție. Condițiile de eligibilitate stabilite, 8 ani efectiv lucrați în calitate de judecător, reputația ireproșabilă, lipsa sancțiunilor disciplinare în ultimii 2 ani și posedarea calităților și abilităților profesionale necesare, corespund criteriilor legale prevăzute de art. 7 alin. (2)-(3) din Legea nr. 64/2023 cu privire la Curtea Supremă de Justiție.

63. Din conținutul Hotărârii nr. 142/8 din 02 mai 2023 rezultă că concursul a parcurs două etape distincte: admisibilitatea dosarelor și interviul. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a examinat dosarele personale ale celor 14 candidați înscriși, a solicitat informații despre factorii de risc de la Autoritatea Națională de Integritate, Centrul Național Anticorupție, Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală și Serviciul de Informații și Securitate, și a audiat

candidații prin același set de întrebări adresat fiecăruia, completat cu întrebări individuale. Dintre cei 14 candidați, au fost selectați 7, ceilalți 7 candidaturi fiind respinse cu votul majorității membrilor prezenți. Această selecție diferențiată demonstrează că procesul nu a fost unul formal, ci bazat pe evaluarea reală a meritelor și competențelor fiecărui candidat.

64. Instanța subliniază, de asemenea, că concursul a fost organizat și desfășurat de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii în baza principiilor competiției deschise, imparțialității, transparenței și egalității, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 947/1996. Hotărârea nr. 142/8 este publicată pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii, condiția de transparență prevăzută de art. 116 alin. (5) din Constituție fiind astfel îndeplinită.

65. În ceea ce privește conformitatea măsurii cu standardele constituționale invocate de reclamantă, instanța reține că, prin Decizia nr. 100 din 10 august 2023, Curtea Constituțională a examinat excepțiile de neconstituționalitate ale art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023 și le-a declarat inadmisibile, constatând că autorii sesizărilor nu au demonstrat de ce dispozițiile contestate ar încălca, la modul abstract, Constituția. Curtea Constituțională a subliniat că alin. (5) al art. 116 din Constituție impune ca deciziile privind transferul judecătorilor să fie adoptate pe baza unor criterii obiective, conform principiului meritocrației, într-o procedură transparentă și cu acordul judecătorilor vizați.

66. Completul de judecată constată că toate condițiile reținute de Curtea Constituțională au fost respectate în speță: transferul s-a realizat în urma unui concurs public, în baza unor criterii obiective și legale, cu respectarea principiului meritocrației și cu acordul voluntar al judecătorilor transferați, care au depus ei înșiși cereri de participare la concurs. Abrogarea art. 116 alin. (4) din Constituție prin Legea nr. 120/2021, intrată în vigoare la 1 aprilie 2022, a eliminat distincția anterioară între judecătorii CSJ și ai instanțelor inferioare în privința procedurii de numire, Curtea Constituțională constatând că această abrogare nu diminuează nivelul de protecție a independenței judecătorilor.

67. Referitor la susținerea reclamantei privind caracterul disproporționat al măsurii dispuse, instanța reține că transferul temporar al judecătorilor trebuie analizat prin raportare la scopul urmărit și la circumstanțele concrete existente la momentul adoptării actelor contestate.

68. În speță, măsura a fost determinată de o situație excepțională, caracterizată printr-un deficit sever de judecători la Curtea Supremă de Justiție, care punea în pericol funcționarea efectivă a instanței și capacitatea acesteia de a examina cauzele într-un termen rezonabil. În aceste condiții, intervenția Consiliului Superior al Magistraturii a urmărit un scop legitim, și anume asigurarea continuității actului de justiție și protejarea drepturilor tuturor justițiabililor.

69. Instanța constată că măsura adoptată era necesară și adecvată pentru atingerea acestui scop, în lipsa unor alternative viabile care să permită acoperirea imediată a deficitului de judecători. Totodată, caracterul temporar al transferului,

con condiționat de ocuparea unui număr minim de posturi la Curtea Supremă de Justiție, precum și menținerea statutului judecătorilor transferați în funcțiile deținute anterior, demonstrează că ingerința este limitată și proporțională.

70. Prin urmare, instanța apreciază că măsura contestată menține un just echilibru între interesul public de asigurare a funcționării sistemului judecătoresc și drepturile individuale invocate de reclamantă, nefiind de natură să afecteze în mod excesiv situația juridică a acesteia.

71. Instanța reține, în continuare, că măsura transferului temporar îndeplinește exigențele testului de proporționalitate. Astfel, aceasta este prevăzută expres de art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023, urmărește un scop legitim constând în asigurarea bunei funcționări a instanței supreme și garantarea examinării cauzelor într-un termen rezonabil și a fost determinată de o situație obiectivă de criză instituțională, caracterizată prin ocuparea a doar 5 din 33 de posturi de judecător și existența unui volum semnificativ de dosare pendinte. În lipsa unor măsuri alternative mai puțin intruzive, transferul temporar s-a impus ca fiind necesar și adecvat, iar caracterul său limitat în timp, determinat prin ocuparea a cel puțin 11 posturi, precum și menținerea funcției de bază a judecătorilor transferați demonstrează caracterul proporțional al măsurii.

72. În ceea ce privește critica reclamantei referitoare la pretinsa lipsă de motivare a hotărârilor contestate, instanța constată că Hotărârea nr. 142/8 din 2 mai 2023 conține circumstanțele de fapt care au determinat adoptarea măsurii (demisia a 20 de judecători, deficit de personal, volumul de dosare); temeiul legal aplicabil (art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023); procedura de selecție parcursă; analiza profilului fiecărui candidat selectat; criteriile de eligibilitate aplicate; numărul voturilor exprimate pro și contra pentru fiecare candidatură. Hotărârea nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 conține constatarea persistării deficitului de judecători (9 posturi vacante la 10 noiembrie 2023), cererile depuse de judecătorii transferați și temeiurile de prelungire. Astfel, exigențele de motivare prevăzute de art. 118 din Codul administrativ sunt îndeplinite.

73. Referitor la legalitatea Hotărârii nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 privind prelungirea transferului temporar, instanța reține că susținerea reclamantei se întemeiază pe o interpretare eronată a dispozițiilor art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023. Norma legală menționată instituie un mecanism excepțional, activat în situația în care buna funcționare a Curții Supreme de Justiție este grav afectată, și stabilește expres condiția de încetare a transferului, ocuparea a cel puțin 11 posturi de judecător. Or, legea nu prevede o durată fixă a transferului și nici obligația organizării unui nou concurs în cazul menținerii circumstanțelor care au justificat măsura inițială.

74. Termenul de 6 luni inițial stabilit prin Hotărârea nr. 120/6 din 10 aprilie 2023 a reprezentat o estimare prudentă a perioadei necesare, prevăzută ca „pasibil revizuirii”, iar nu o limită imperativă a legii.

75. Din materialele cauzei rezultă că, la momentul adoptării Hotărârii nr. 506/31, condiția legală de încetare a transferului nu era îndeplinită, deficitul de judecători persistând în mod obiectiv. În aceste condiții, prelungirea transferului nu reprezintă o instituire a unei noi măsuri juridice, ci o continuare justificată a aceleiași soluții administrative, determinată de menținerea situației de criză instituțională.

76. Instanța subliniază că organizarea unui nou concurs nu era impusă de lege, întrucât nu se afla în discuție ocuparea unor funcții în mod definitiv, ci asigurarea temporară a funcționalității instanței, prin menținerea judecătorilor deja selectați în cadrul unei proceduri conforme exigențelor legale și constituționale. În plus, prelungirea a avut loc cu acordul expres al judecătorilor transferați, ceea ce corespunde cerințelor art. 116 alin. (5) din Constituție.

77. Prin urmare, instanța constată că Hotărârea nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 a fost adoptată în limitele cadrului legal aplicabil și nu poate fi calificată drept un mecanism de eludare a procedurii legale de numire a judecătorilor.

78. În ceea ce privește susținerea reclamantei referitoare la încălcarea dreptului la un tribunal instituit prin lege, instanța reține că aceasta invocă, în esență, că examinarea cauzei sale de un complet compus din judecători transferați temporar ar echivala cu un tribunal neconstituit potrivit legii, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

79. În cauza *Guðmundur Andri Ástráðsson c. Islandei* (Marea Cameră, 1 decembrie 2020), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit un test în trei etape pentru evaluarea pretinselor încălcări ale dreptului la un tribunal instituit prin lege: (a) existența unei încălcări manifeste a dreptului intern; (b) dacă această încălcare afectează regulile fundamentale ale procedurii de desemnare a judecătorilor; și (c) dacă instanțele naționale au remediat efectiv respectiva încălcare. Acest test urmărește identificarea unor deficiențe de o gravitate suficientă pentru a afecta însăși legitimitatea instanței.

80. Aplicând acest test la circumstanțele prezentei cauze, instanța constată că prima condiție, respectiv existența unei încălcări manifeste a dreptului intern, nu este îndeplinită. În acest sens, instanța reține că mecanismul transferului temporar al judecătorilor este prevăzut expres de lege și a fost considerat, în jurisprudența Curții Constituționale (pct.41), compatibil, în mod abstract, cu exigențele constituționale aplicabile.

81. Nu s-a demonstrat că autoritatea emitentă ar fi acționat în afara cadrului legal sau cu ignorarea deliberată a normelor aplicabile, astfel încât să poată fi reținută o încălcare manifestă în sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

82. Întrucât prima condiție a testului stabilit în cauza *Guðmundur Andri Ástráðsson c. Islandei* nu este îndeplinită, instanța nu este ținută să analizeze celelalte etape ale testului. Simpla participare în complet a unor judecători transferați temporar, în temeiul unei norme legale aplicate cu respectarea

procedurilor, nu poate pune în discuție caracterul de tribunal instituit prin lege în sensul art. 6 §1 din Convenție.

83. Sub aspectul criticii privind pretinsa lipsă de previzibilitate a noțiunii de „temporar”, instanța reține că art. 21 alin. (8) din Legea nr. 65/2023 stabilește în mod expres condiția obiectivă de încetare a transferului, și anume ocuparea a cel puțin 11 posturi de judecător la Curtea Supremă de Justiție. Prin urmare, durata transferului nu este lăsată la libera apreciere a autorității, ci este determinabilă prin raportare la un criteriu obiectiv și verificabil.

84. În acest sens, instanța reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, cerința de previzibilitate nu impune stabilirea unei durate calendaristice fixe, ci existența unor repere suficient de clare care să permită persoanelor vizate să își adapteze conduita și să prevadă consecințele aplicării normei (a se vedea cauza *Sunday Times c. Regatului Unit*, 26 aprilie 1979, §49).

85. Aplicând aceste principii în prezenta cauză, instanța constată că norma criticată oferă un criteriu clar de încetare a situației juridice, nefiind de natură să genereze incertitudine sau arbitrarie în aplicare. Reclamanta nu a demonstrat că această reglementare ar fi fost aplicată în mod imprevizibil sau discreționar în privința sa.

86. Prin urmare, instanța apreciază că susținerea privind lipsa de previzibilitate a noțiunii de „temporar” este neîntemeiată.

87. Referitor la susținerea reclamantei privind situația judecătorului Ion Malanciuc, instanța reține că aceasta a invocat că judecătorul respectiv, după ce și-a declarat abținerea admisă în cauza în care aceasta are calitatea de parte, a examinat ulterior cererea de recuzare a unui alt judecător din complet. Instanța reține că o asemenea împrejurare, chiar dacă ar fi dovedită, vizează exclusiv modul de desfășurare a procedurii judiciare într-o cauză concretă și nu legalitatea actelor administrative contestate în prezenta acțiune.

88. Astfel, eventualele neregularități privind participarea unui judecător la examinarea unor cereri procesuale țin de regularitatea compunerii completului de judecată și de respectarea normelor de procedură civilă, aspecte care sunt exterioare obiectului prezentei acțiuni, limitat la verificarea legalității Hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/8 și nr. 506/31.

89. Instanța subliniază că mecanismele de contestare a unor asemenea neregularități sunt prevăzute de Codul de procedură civilă, în special prin instituția recuzării, care constituie o cale procedurală adecvată și efectivă de remediere. Aceste mecanisme sunt distincte de acțiunea în contencios administrativ și nu pot fi substituite prin aceasta.

90. Prin urmare, chiar în ipoteza existenței unor vicii procedurale în cauza în care reclamanta este parte, acestea nu sunt de natură să afecteze legalitatea actelor administrative care au stat la baza transferului temporar al judecătorilor și nu pot justifica anularea acestora.

91. Având în vedere toate considerentele expuse anterior, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/8 din 2 mai 2023 și nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023 au fost adoptate în limitele competenței legale a autorității emitente, în temeiul unei norme exprese și cu respectarea cadrului juridic aplicabil.

92. Din materialele cauzei nu rezultă că procedura de selecție a judecătorilor transferați temporar ar fi fost realizată cu încălcarea cerințelor de transparență, obiectivitate și meritocrație, aceasta fiind efectuată în baza unor criterii compatibile cu standardele constituționale prevăzute de art. 116 alin. (5) din Constituție.

93. De asemenea, instanța constată că măsura prelungirii transferului temporar a fost determinată de menținerea circumstanțelor care au justificat instituirea acesteia, nefiind demonstrată existența unor elemente care să impună reluarea procedurii de selecție.

94. Totodată, instanța reține că nu a fost demonstrată existența unei încălcări a dreptului la un tribunal instituit prin lege, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, întrucât nu a fost constatată o încălcare manifestă a dreptului intern de natură să afecteze legitimitatea instanței.

95. În aceste condiții, instanța constată că, deși reclamanta a invocat în mod plauzibil existența unui drept pretins vătămat, în sensul admisibilității acțiunii, din examinarea fondului cauzei nu rezultă existența unei vătămări efective a drepturilor sale subiective prin actele administrative contestate, care să justifice anularea acestora.

96. În conformitate cu art. 191 alin. (5) lit. a) și 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ

COMPLETUL DE JUDECATĂ, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Respinge cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Gladcov împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terți Parfeni Oxana și Eremciuc Ghenadie, cu privire la anularea Hotărârii nr. 142/8 din 2 mai 2023 și a Hotărârii nr. 506/31 din 2 noiembrie 2023, emise de Consiliul Superior al Magistraturii, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este irevocabilă

Președinte, judecător

Gheorghe Stratulat

Judecători

Alexandru Negru

Ion Munteanu